

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 546/2025-17

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej (sudkyňa spravodajkyňa) a sudcov Miroslava Duriša a Miloša Maďara v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpenej ADVOKÁTSKOU KANCELÁRIOU JUDr. Peter Martinkovič, LL.M., s. r. o., Tomášikova 30, Bratislava, proti postupu riaditeľa Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Nitra – Chrenová v konaní vedenom pod č. UVTOS-00854/23-CH-2025 a jeho listami z 22. júla 2025 a zo 7. augusta 2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 4. septembra 2025 domáha vyslovenia porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti nestranným a nezávislým súdom podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom riaditeľa Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Nitra-Chrenová (ďalej len „ústav“) v konaní vedenom pod č. UVTOS-00854/23-CH-2025 a jeho listami z 22. júla 2025 a zo 7. augusta 2025. Navrhuje prikázať ústavu konať bez zbytočných prieťahov postupom podľa § 414a ods. 1 Trestného poriadku, priznať je primerané finančné zadost'učinenie a náhradu trov jej právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľka sa podaním doručeným ústavu 15. júla 2025 domáhala podania návrhu riaditeľom ústavu príslušnému všeobecnému súdu na premenu

zvyšku ňou vykonávaného trestu odňatia slobody na trest domáceho väzenia podľa § 414a ods. 1 Trestného poriadku.

3. Riaditeľ ústavu listom č. UVTOS-00854/23-CH-2025 z 22. júla 2025 sťažovateľke oznámil, že požadovaný návrh nepodá.

4. Sťažovateľka následne 29. júla 2025 podala „*Odvolanie proti rozhodnutiu Riaditeľa ÚVTOS*“, v ktorom žiadala, aby jej odvolanie bolo preskúmané nadriadeným orgánom, t. j. generálnym riaditeľstvom Zboru väzenskej a justičnej stráže (ďalej len „generálne riaditeľstvo“). Na toto podanie opäť reagoval riaditeľ ústavu listom zo 7. augusta 2025 pod tou istou spisovou značkou, v ktorom znova oznámil, že návrh na premenu zvyšku trestu odňatia slobody na trest domáceho väzenia nepodá.

II.

Argumentácia sťažovateľky

5. Sťažovateľka je presvedčená, že svoj podnet riaditeľovi ústavu podala po splnení všetkých formálnych zákonných podmienok uvedených v § 65a Trestného zákona a v takom prípade má riaditeľ ústavu tento návrh podať na príslušný súd a ponechať tento súd, aby o ňom rozhodol, pretože zákon jednoznačne ustanovuje, že o splnení podmienok rozhoduje súd, nie riaditeľ ústavu.

6. Ustanovenie § 414a Trestného poriadku je podľa sťažovateľky potrebné vnímať ideologickým výkladom, nie len gramatickým, a to tak, aby mohol byť splnený úmysel zákonodarcu – umožniť súdu (nie riaditeľovi) po splnení podmienok premeniť zvyšok trestu odňatia slobody odsúdenému. Aj nepodanie návrhu je v podstate spôsob rozhodnutia o premene zvyšku trestu odňatia slobody, ktorý si v tomto prípade prisvojil riaditeľ ústavu ako svoju výlučnú kompetenciu, čím dochádza k obchádzaniu možnosti súdneho prieskumu.

7. Postup, ktorý zvolil riaditeľ ústavu, sťažovateľka považuje za porušenie základného práva na prejednanie jej veci nezávislým a nestranným súdom. Poukazujúc na odbornú literatúru, zdôraznila, že § 414a Trestného poriadku dáva riaditeľovi ústavu nielen oprávnenie, ale aj povinnosť takýto návrh podať.

8. V ďalšom sťažovateľka namieta nepreskúmateľnosť napadnutých listov riaditeľa ústavu, pretože tieto neobsahujú žiadne konkrétne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali tvrdenia o nesplnení podmienok na postup podľa § 65a Trestného zákona. Ich odôvodnenie je vágne z dôvodu absencie individuálneho právneho posúdenia a obmedzuje sa len na citovanie všeobecne záväzných právnych predpisov a iných interných predpisov. Sťažovateľka sa nedozvedela, aké konkrétne dôvody ju podľa riaditeľa ústavu diskvalifikujú pre podanie požadovaného návrhu. Konštatovanie údajnej zlej resocializačnej prognózy a riziko recidívy neboli žiadnym spôsobom kvalifikovane hodnotené. Sťažovateľka nevie, na základe čoho a ako dospel ústav k takémuto záveru.

9. Podľa názoru sťažovateľky je potrebné skúmať aj to, či riaditeľ ústavu neporušil zákon tým, že list označený ako odvolanie, ktorým žiadala, aby postup riaditeľa ústavu bol preskúmaný nadriadeným orgánom, nebol postúpený na rozhodnutie generálnemu riaditeľstvu. Odvolanie malo podliehať inštančnému prieskumu.

III. Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

10. Podstatou ústavnej sťažnosti je namietané porušenie základného práva na súdnu ochranu (na prístup k súdu) podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na prejednanie záležitosti nestranným a nezávislým súdom podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom riaditeľa ústavu v konaní vedenom pod č. UVTOS-00854/23-CH-2025 a jeho listami z 22. júla 2025 a zo 7. augusta 2025, ku ktorému malo dôjsť nevyhovením podnetu sťažovateľky na podanie návrhu na premenu zvyšku trestu odňatia slobody na trest domáceho väzenia podľa § 414a ods. 1 Trestného poriadku napriek splneniu zákonných podmienok na takýto postup v zmysle § 65a ods. 1 Trestného zákona.

11. K procesným súvislostiam sťažovateľkou zvoleného postupu ústavný súd uvádza, že orgánmi verejnej moci, ktoré sú primárne kompetentné (a zároveň spôsobilé vzhľadom na ich oprávnenia) zaoberať sa tvrdeniami o nepodanom návrhu na premenu zvyšku trestu bez transparentného či zmysluplného vysvetlenia a preveriť ich opodstatnenosť, sú jednak (i) príslušné zložky Zboru väzenskej a justičnej stráže a Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky podľa § 65da a nasl. zákona č. 4/2001 Z. z. o Zbore väzenskej a justičnej stráže v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 4/2001 Z. z.“) a jednak príslušný prokurátor podľa § 18 ods. 1 písm. a) zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 153/2001 Z. z.“), ako aj podľa § 96 zákona č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (m. m. II. ÚS 238/2024, I. ÚS 200/2025).

12. V zmysle judikatúry ústavného súdu je účinným prostriedkom nápravy sťažnosť podľa § 65da a nasl. zákona č. 4/2001 Z. z. (IV. ÚS 626/2023, IV. ÚS 379/2024) a aj podnet podľa § 31 ods. 2 zákona č. 153/2001 Z. z., resp. opakovaný podnet podľa § 36 ods. 1 zákona č. 153/2001 Z. z., resp. ďalší opakovaný podnet podľa § 36 ods. 2 zákona č. 153/2001 Z. z. (m. m. IV. ÚS 158/03, IV. ÚS 80/03, IV. ÚS 330/04, IV. ÚS 53/05, I. ÚS 186/05, II. ÚS 94/06, I. ÚS 112/06, IV. ÚS 387/2018).

13. Osobitne k sťažovateľkinej námietke týkajúcej sa nepredloženia jej „odvolania“ generálnemu riaditeľstvu riaditeľom ústavu ústavný súd poukazuje na znenie § 18 ods. 3 písm. d) zákona č. 153/2001 Z. z., ktoré opäť len potvrdzuje kompetenciu iného orgánu verejnej moci v tejto záležitosti.

14. Je evidentné, že v aktuálnej veci sťažovateľky vo vzťahu k namietanému postupu ústavu (jeho riaditeľa) existovali konkrétne orgány verejnej moci (por. bod 11 tohto uznesenia), ktorých právomoc predchádza oprávneniu ústavného súdu poskytnúť ochranu základným právam sťažovateľky. Vychádzajúc z postavenia ústavného súdu ako nezávislého súdneho orgánu ochrany ústavnosti (čl. 124 ústavy), ktorý nie je alternatívnou ani mimoriadnou opravnou inštitúciou vo veciach patriacich do právomoci iných orgánov verejnej moci (obdobne II. ÚS 1/95, II. ÚS 21/96), ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľky po jej predbežnom prerokovaní odmietol ako neprípustnú podľa § 56 ods. 2 písm. d) v spojení s § 132 ods. 2 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

15. Pretože ústavná sťažnosť sťažovateľky bola ako celok odmietnutá, bolo bez právneho významu zaoberať sa jej ďalšími požiadavkami uvedenými v návrhu na rozhodnutie, rozhodovanie o ktorých je podmienené vyslovením porušenia základného práva alebo slobody, k čomu v tomto prípade nedošlo.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25.septembra 2025

Jana Baricová
predsedníčka senátu